

Ο Μαρμαρωμενος Βασιλιάς μάλλον είναι η ίδια η Αγία Σοφία!

Γράφει η Μαρία - Στέλλα Αλούπη.

Το τι ήταν, ποιό την έχτισαν, τι DNA είχαν, τι σχέση είχαν με τους Έλληνες κτλ ιστορικά, (και μέχρι ενός σημείου περιέργως και εθνικιστικά), είναι καλό να μαθαίνεται και να υπενθυμίζεται. Η τωρινή όμως αντίληψη για την Αγία Σοφία, είτε το θέλει κανείς είτε όχι, είτε είναι θρήσκος είτε όχι, είναι αληθινή και ξεκάθαρη στο μυαλό των Ελλήνων, και όχι μόνο:

Είναι σήμερα το Σύμβολο, τα Κεντρικά Γραφεία αν θέλετε της Χριστιανικής Ορθοδοξίας, το Σύμβολο των Χαμένων Πατρίδων, το Κοιμητήριο του Μικρασιατικού ΠΟΝΟΥ, το καντήλι της Ελπίδας απονομής της Δικαιοσύνης προς έναν πολεμοχαρή οργανισμό (για να μην πω λαό) που βασάνισε και βασανίζει ακόμη απίστευτα την Ελλάδα (ζούμε όλη μας τη ζωή σε διαρκή – τουλάχιστον – απειλή, αν δεν το έχετε συνειδητοποιήσει), το σύμβολο της ελπίδας της επιστροφής χαμένων περιουσιών, της ανασύνθεσης /αποζημίωσης χαμένων ελληνικών και μεικτών ειρηνικών Κοινοτήτων στο σήμερα

τουρκικό έδαφος (ήθελε να μπει και στην ΕΕ τρομάρα της), της αποκατάστασης ερημωμένων χωριών, της αναζήτησης πατρογονικών λειψάνων, της ανακούφισης των σημερινών κρυπτοχριστιανών της Τουρκίας, του ανταμώματος απογόνων παλιών φίλων, της απελευθέρωσης της Κύπρου, μέχρι και της αποκατάστασης της επικοινωνίας μας με τους τωρινούς μας φίλους στην Τουρκία, που έχει διακοπεί από τότε (πραξικόπημα Γκιουλέν) που ο Ερντογάν επέβαλλε τέτοια δικτατορία, ώστε να πρέπει να αναγκαζόμαστε να μη συζητάμε με αυτούς ευαίσθητα θέματα για να τους προστατέψουμε από αυτόν, έτσι και υποκλέψει τίποτε πολιτικές συνομιλίες.

Η τζαμιοποίηση της Αγίας Σοφίας είναι συμβολική κλωτσιά στα μούτρα μας ΩΣ ΛΑΟΥ, είτε πιστεύουμε στον Θεό είτε όχι, είτε έχουμε κάνει κι “εμείς” ανεπίτρεπτες ψιλοσκανταλιές εναντίον της Τουρκίας είτε όχι, τόσο, που όσοι υποτιμούν τη σημασία της μάλλον προσπαθούν να χρυσώσουν και το πικρό γεωπολιτικό χάπι που δεν καταπίνεται ούτε μασημένο ούτε αμάσητο.

Κάποιοι έχουν ασπαστεί μονομερώς και ξερά τον “διεθνισμό”, και θέλουν να σταθούν στο ύψος που απαιτεί η επιλογή τους, παρ ότι στην πράξη δεν έχει πετύχει σε μεγάλο και γνήσιο ποσοστό πουθενά, και βρήκαν να τον εξασκήσουν στο πεδίο των ελληνοτουρκικών θεμάτων. Όσες καντάδες διεθνισμού και να κάνει όμως κανείς στον Ερντογάν, χυλόπιτα θα φάει!

Υπάρχουν τεράστιες αντιφάσεις και μέσα στον “δικό μας” “λαό”, πριν καν κοιτάξουμε “πόσο” “μη ελληνική” “είναι” η Αγία Σοφία.

Είμαστε όλοι έξαλλοι μεταξύ μας και με την Ευρώπη, έξαλλοι με το επίπεδο ο ένας του άλλου, στα κάγκελα (δικαίως συνήθως) με τις κυβερνήσεις που κάποιοι άλλοι ανίκανοι προς ψήφο εκλέγουν πάντα εις βάρος μας, αγαπο-μισιόμαστε, από χαρά μας θλιβόμαστε.

Δε χρειάζεται η Αγία Σοφία για να γίνουμε ακόμα πιο μίζεροι απιγυμνώνοντάς την από τους άπειρους Συμβολισμούς της.

Σκεφτείτε ότι δεν πρόκειται καν για κάποια πραγματική Αγία: Το όνομά της είναι συντομογραφία ΗΘΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ που αξίζουν και πέρα από το όποιο θρησκευτικό περίβλημα:

Σοφία = Πίστη + Ελπίδα + Αγάπη.

Όσοι λοιπόν τη βλέπουν ως σύμβολο αρχετυπικής αρετής, συνέπειας, δικαιοσύνης, ειρήνης κτλ., πόσο μάλλον με ελληνικό χρώμα, πολύ καλά κάνουν. Καλό θα μας κάνει, κακό όχι.

Άλλωστε αυτό βλέπει και θέλει να ξεριζώσει από μέσα μας και ο Ερντογάν. Αλλιώς δε θα θυσίαζε τις 20 λίρες το κεφάλι εισιτήριο εισόδου στην Αγία Σοφία, για να κάνει άλλο ένα “τζαμί” δίπλα στο σχεδόν cory paste και ελευθέρας εισόδου Μπλε Τζαμί...

Εφ' όσον η Αγία Σοφία αποχαρακτηρίστηκε από μνημείο και έγινε – και καλά – “τζαμί”, ανοίγει ο δρόμος να ξαναγίνει κάποτε επισκέψιμη εκκλησία, αυτό δηλαδή που ήταν εξαρχής και αυτό που της πρέπει.

Αυτό πάλι θα σημαίνει πολλά για τη σχέση μας με την Τουρκία.

Ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς μάλλον είναι η ίδια η Αγία Σοφία!

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>